

پرسش ۱۷۲: معنی «ن» در قرآن کریم و «ب» در بسمله چیست؟

سؤال / ۱۷۲: ما معنى (ن) في (نُ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ) ([661])، وما معنى الـ (ب) في (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) ([662])؟

معنای «ن» در آیهی (نون. سوگند به قلم و آنچه می نویسد) ([663])، و معنای «ب» در آیهی (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) ([664]) چیست؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين لكل حرف شكل ومعنى، وشكل النون والباء هو (وعاء)، والنون وعاء ينزل فيه الفيض؛ لأنّ النقطة فوقه، والباء وعاء يفيض منه النور؛ لأنّ النقطة تحته، والباء ونقطتها علي (عليه السلام)، والنون ونقطتها محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) ([665]).

پاسخ:

بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الأئمة و المهديين و سلم تسليماً.

هر حرف، شکل و معنایی دارد. شکل نون و «ب»، «ظرف» می باشد. نون ظرفی است که فیض در آن نازل می شود؛ چرا که نقطه بالای آن است، و «ب» ظرفی است که از آن نور افاضه می شود؛ زیرا نقطه زیر آن است. «ب» و نقطه‌ی آن حضرت علی (علیه السلام) است و نون و نقطه‌ی آن حضرت محمد (صلى الله عليه وآله وسلم)، ([666]).

أما المعنى: فالنون نور الله، فالنور نازل فيها، وهي تحتويه. أما الباء فهي بهاء الله ([667])، أي النور يشع منها، فالنور يفيض من الله إلى محمد، ومن محمد إلى علي، ومن علي إلى الناس ([668]).

اما معنی: نون، نور خداوند است و نور در آن نازل می‌شود و نون آن را در بر می‌گیرد.
«باء» بهاء الله (عظمت و جلال خداوند) است؛ [669] یعنی نور از آن تشعشع می‌یابد.
پس نور از خدا به سوی محمد افاضه می‌شود، و از محمد به علی، و از علی به مردم
می‌رسد. [670]

[661] - القلم : 1.

[662] - الفاتحة : 1.

[663] - قلم: 1.

[664] - فاتحه: 1.

[665] - قال الإمام الصادق (عليه السلام): (ن، اسم لرسول الله (ص)، والقلم اسم لأمر المؤمنين (عليه السلام)) مستدرك
سفينة البحار للشيخ علي النمازي: ج 8 ص 582 - 583.

[666] - امام صادق ع می‌فرماید: «نون، اسمی برای رسول خدا ص و قلم اسمی برای امیر المؤمنین ع است». مستدرك
سفينة البحار شيخ علي نمازی: ج 8 ص 582 و 583.

[667] - عن عبد الله بن سنان، قال: (سألت أبا عبد الله (عليه السلام) عن تفسير بسم الله الرحمن الرحيم، قال: الباء بهاء
الله والسين سناء الله والميم مجد الله) الكافي: ج 1 ص 114.

[668] - وتجد تفصيلاً لهذين الحرفين في كلام السيد حولهما في: أسرار الإمام المهدي - المتشابهات: ج 1 / سؤال رقم (6)
حول معنى أنّ القرآن كله في نقطة الباء.

[669] - از عبد الله بن سنان: از ابا عبد الله ع از تفسیر بسم الله الرحمن الرحيم پرسیدم، فرمود: «باء، بهاء خدا، سین،
سنای خدا و میم، مجد خداوند است». کافی: ج 1 ص 114.

[670] - تفصیل بیش‌تر درباره‌ی این دو حرف را می‌توانید در کتاب اسرار امام مهدی (ع) - متشابهات: ج 1 پرسش 6
درباره‌ی معنی اینکه تمام قرآن در نقطه‌ی باء است می‌توانید بیابید.